

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Schrijf geschiedens met jouw

Everseller

CHRISTINE PANNEBAKKER

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Lieve jij

Jouw eversteller

Adem even.

In. En uit.

Heel diep in...

En helemaal uit.

Sluit voordat je verder leest, je ogen een moment.

En adem.

Open daarna weer zacht je ogen.

En geef jezelf toestemming.

Toestemming om het verhaal van angst los te laten. Van aanvallen. Die je doet op jezelf. Of vreest van een ander.

Ik...

‘Ik ben niet bang. Ik ben geboren om dit te doen.’

Deze uitspraak van Jeanne d’Arc leeft voort. Net zoals
zij doet.

Ze is de vrouw uit het meest beschreven proces uit de
Middeleeuwen. En nog altijd een inspiratiebron voor
vrouwen van nu. Omdat zij alles durfde te zijn. De
heilige. De halsstarrige. De hufter. De hoopvolle.

In De maagd is terug staat ze voor je.

Zonder strijdros.
Met open handen.
Op blote voeten.

En ze kijkt.
Naar jou.

De toestemming

Geef jezelf toestemming om te luisteren. Naar de zachte stem die in jou leeft. Die stem het beste met je voor heeft. Die in jou gelooft.

Wees stil.

Luister.

En pak dan jouw pen.

Schrijf. Zonder twijfel. Zonder oordeel.

Het antwoord op deze vraag:

**Wat zou jij
doen als je
niet bang
zou zijn**

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Schrijf..

Vandaag...

Vandaag sta ik voor je
Met open armen.
Op blote voeten.

De wereld heeft nood aan mensen met hun voeten op de aarde. Zodat we ons realiseren dat God, het Universum, de Liefde of hoe je de Vader en Moeder ook noemt, altijd bij ons is. Voel haar in de natte klei, het door de zon verwarmde zand, de koele rotsen, het zacht koesterende mos, in de oceaan die over je voeten spoelt en het koude water in beekjes. Blote voeten laten ons voelen dat het leven verandering is: de zachte lentebries, de bloedhete zomer, de woeste najaarsstorm en de naakte januarimaand. Dit hoort allemaal bij onze menselijke natuur. De aarde laat ons voelen wie jij bent: een bron van creatie net als zij. Mocht je het lang niet meer hebben gevoeld bij jezelf, weet dat het diep in jou al is begonnen. In het hartje van de winter als alles donker en doods lijkt, wemelt het ondergronds.

Het moederland wachtte op jou. Ze was er al die tijd, je hoefde er niet om te strijden. Ze had het geduld en vertrouwen dat je haar weer zou vinden. Mocht je haar zijn kwijtgeraakt, dan snap ik dat.

CHRISTINE
PANNEBAKKER

Ook ik zag de moeder niet. Ik zocht haar in de preek. Nu pas besef ik dat ze er altijd was in het dorp waar ik opgroeide. Ze had geen statige kathedraal met gewelven in grijs graniet nodig. Haar basiliek was bois Chenu, het oeroude bos. Haar kerkgang bestond uit de dans onder de arbe des Féés, een treurwilg met takken die tot op de grond reikten. En haar doopvont was de Fontaine-aux-Groseilles, het water dat koortslidders genas.

Ze was het malse gras onder mijn bleke voeten, de bescherming in buigzame doch krachtige takken, de zuivere bron die me liet me drinken. Ze was er in alle momenten dat ik zacht werd verzorgd, als ik mijn warme hart voelde kloppen onder koude handen en als ik vol withete woede bleef volharden in mijn dromen.

Ze was er als ik de naderende regen opsnoef, als ik door de natte bladeren liep, als mijn bezwete gezicht verbrandde in de zon en mijn handen ruw werden van de kou.

Het is tijd voor een nieuw hieros gamos. Een moederland dat het heilig huwelijk aangaat met het vaderland, zodat ze samen het beloofde land worden. Het land is niet vol melk en honing. Nee, het is een plek waar vrije zielen vol vurige levenskracht samenkomen. Ze zijn ontembaar, hebben eergevoel en geloven heilig in zichzelf. Diep lachend. Creatie ademend. Met gevleugelde vingers, een zacht hart en een onderlijf met kolkende lava. Altijd een tikje ongeduldig. Hunkerend naar actie. Liefst uitzonderlijk koppig.

Opnieuw..

Geef jezelf toestemming om te luisteren. Naar de zachte stem die in jou leeft. Die stem het beste met je voor heeft. Die in jou gelooft.

Wees stil.

Luister.

En pak dan jouw pen.

Schrijf. Zonder twijfel. Zonder oordeel.

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Wie zal jij
vinden als
je niet
bang zou
zijn

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Schrijf..

Ik kijk naar jou.

Jij bent zo bang geworden voor wat te vurig wil vlammen. Jij ging het associëren met brandstapels.

Terwijl je andere vrouwen tot as zag vergaan, beseftte je dat het vuur in jezelf beter gedoofd kon worden. Je keek om je heen. Daar gebeurde hetzelfde

Maar beseft..

Het leven is ontstaan door het vuur in jouw onderbuik. Daar werd de vlam ontstoken.

Tot ze langzaam werd gedoofd.

Dit is het moment om jouw innerlijke fakkel weer te laten branden, want in je buik ligt de verbinding met de kracht van het leven. Hier ligt jouw enthousiasme, plezier, diepste verlangen en grootste kracht. Hier vloeien de golven van het leven tot de eenheid die je bent.

Opnieuw..

Geef jezelf toestemming om te luisteren. Naar de zachte stem die in jou leeft. Die stem het beste met je voor heeft. Die in jou gelooft.

Wees stil.

Luister.

En pak dan jouw pen.

Schrijf. Zonder twijfel. Zonder oordeel.

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Wie zou jij
zijn als je
niet
bang zou
zijn

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Schrijf..

Het licht

Je leek wellicht een wervelwind voor de buitenwereld, maar in werkelijkheid zat je vaak vast in brave ingetogenheid. Nu is het tijd voor nieuwsgierig ontdekken, ongekamde woestheid en wijdbeens rijden op een strijdros. Blijf ontdekken, blijf graven, als een schorpioen in het zand van de zee. Trek de wereld in, met je nieuwsgierigheid als kompas. Het is ver weg van besluiteloosheid en verveling die jou niet past. Dit is het moment om jouw levensgeest weer te laten dansen. Als je kiest voor een leven vol creatie, dan is het tijd om te spelen. Dat is de hartader van creatief leven.

We komen uit de mist gestrompeld. Nu is het tijd voor kleurrijke veldbloemen, woeste struiken en solide eiken langs grazige oevers en diepe krekens. In het volle licht is er ook meer ruimte voor de schaduw. Neem jouw ruimte in. En maak je geen zorgen dat het licht te fel zal zijn. Het was er namelijk altijd al, ook toen jij het niet zag. Het liet jou nooit in de steek.

Vergeef de jury die jou soms dwarszat en bedankten. Ze waren jouw katalysator. Als je dat ziet, ben je echt vrij.

In het licht gebeuren de wonderen.

Opnieuw..

Geef jezelf toestemming om te luisteren. Naar de zachte stem die in jou leeft. Die stem het beste met je voor heeft. Die in jou gelooft.

Wees stil.

Luister.

En pak dan jouw pen.

Schrijf. Zonder twijfel. Zonder oordeel.

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Wat wil jij
ervaren in
het volle licht

nu je geschiedenis gaat
schrijven met jouw
verhaal?

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Schrijf..

Wat...

Wat heb jij geschreven?
Ben je verrast?
Onderstreep drie zinnen.
Breng ze terug naar drie woorden

Neem deze woorden mee op jouw vervolgreis lang nadat de cursus is afgelopen maar jij verder reist met jouw verhaal...(Ook op die momenten dat je wel bang bent)

Adem nog eens diep in.
En weer uit.

En glimlach

Dit is jouw moment

Geniet gul van jouw gave.

En onthoud:

‘Rammel niet aan het hek. Jij bent de poort.’

Dank dat jij er bent.

Christine

CHRISTINE
PANNEBAKKER
write now

Waarom zou je
Krabbelen in de
kantlijn?

Je bent hier om
geschiedenis te schrijven